

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201430
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720201430.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaného v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 47 234 547 proti žalovanému B. N.Á., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. S.. W.. Š. XXXX/XX, XXX XX E., Slovenská republika, o zaplatenie 1.836,33 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.798,71 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.798,71 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 96 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 26.03.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.836,33 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 1.600,52 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.816,33 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia, keď žiadal priznať tiež nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.04.2017 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol jeho záväzok poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Žalovaný takt po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.600,52 Eur tak, že sumu 1.598,52 Eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných

obchodných miestach a platbami poistenia vecí osobnej potreby a sumu 2,00 Eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Podľa bodu 4.3. úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 0,02 Eur. Podľa bodu 7.1. úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená: a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b/ odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c/ vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v prvý deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d/ pozastaviť ďalšie čerpanie úveru. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 16.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.2. úverovej zmluvy, banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 7.4. úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Z uvedených dôvodov má žalovaný tak voči nemu ku dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.836,33 Eur (1.600,52 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 198,19 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 17,62 Eur z titulu dlžného poistného z úveru, 20,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho žalovaný je povinný zaplatiť i úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 1.600,52 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.816,33 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia (neuplatňuje si úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

2. Uznesením Sp.zn.: 14Csp/17/2020-43 zo dňa 27.04.2020 súd podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15-tich dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 29.01.2021 fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 116 ods. 3 CSP, žaloba s prílohami bola žalovanému doručená tiež fikciou doručenia dňa 01.01.2021 podľa § 116 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Žaloba sa považuje po 15-tich dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Súd žalovanému súdne zásielky doručoval, konkrétne žalobu najskôr procesným postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, teda na adresu žalovaného uvedenú v RO SR ako trvalý pobyt žalovaného. Na túto adresu trvalého pobytu sa súdnu zásielku obsahujúcu žalobu žalovanému nepodarilo doručiť, súd následne vykonal podľa § 116 ods. 1 CSP úkony za účelom zistenia skutočného pobytu žalovaného, napriek týmto úkonom sa skutočný pobyt žalovaného nepodarilo zistiť, preto súd následne žalobu doručoval už uvedeným procesným postupom podľa § 116 ods. 2 CSP a ďalšie písomnosti procesným postupom podľa § 116 ods. 3 CSP. Procesným postupom podľa § 116 ods. 3 CSP bolo doručované žalovanému i predvolanie na pojednávanie na deň 25.02.2021. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas, neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 16.02.2021, doručeným súdu dňa 23.02.2021, netrval na odročení pojednávania, súhlasil, aby súd vec rozhodol v jeho neprítomnosti na základe predložených dôkazov v intenciách žalobného návrhu, teda nepožiadaval zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania, žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný fikciou doručenia dňa 29.01.2021 podľa § 116 ods. 3 v spojení s § 111 ods. 3 CSP, tento neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadaval zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Právny zástupca žalobcu bol na pojednávanie predvolaný riadne a včas dňa 28.01.2021. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd potom na tomto pojednávaní

vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, keď vykonal dokazovanie listinami, ktoré žalobca v konaní na dôkaz predložil, žalovaný v konaní nepredložil žiadne listiny na dôkaz a ani žiadne iné dôkazy na vykonanie neoznačil, bol nečinný, na uznesenie súdu na vyjadrenie k žalobe nereagoval.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16.02.2021, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.02.2021 k žalobe ešte doplnil, že výška mesačných splátok bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca 1.600,- Eur, t.j. vo výške 48,00 Eur. Splatnosť prvej mesačnej splátky mala nastať 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru, t.j. dňa 10.05.2017. Ďalšie mesačné splátky mali splatnosť vždy v 10. deň v mesiaci až do dňa úhrady dlhu v celej výške. V súlade s ustanovením § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka si v konaní uplatňuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur, ktoré účtoval žalovanému dňa 01.06.2017. Tieto náklady si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ. Jedná sa o náklady, ktoré vynakladal na to, aby žalovaného upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 16.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. K predmetnému kroku pristúpil z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej dňa 10.07.2017. Voči žalovanému eviduje neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.836,33 Eur a to z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.600,52 Eur (istina z mesačných splátok splatných k 10.05.2017 až 10.11.2017, spolu vo výške 120,17 Eur + zvyšok istiny nezahrnutej v dlžných mesačných splátkach vo výške 1.480,35 Eur, t.j. tá časť istiny, ktorá sa stala splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ďalej z dlžných úrokov z úveru vo výške 198,19 Eur (úroky z mesačných splátok splatných k 10.05.2017 až 10.11.2017), ďalej z dlžného poistného z úveru vo výške 17,62 Eur (časť poistného z mesačnej splátky splatnej k 10.05.2017 vo výške 2,38 Eur + poistné z mesačných splátok splatných k 10.06.2017 až 10.11.2017, spolu vo výške 15,24 Eur) a ďalej z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur.

4. Dňa 26.04.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur s aktuálnou výškou úverového rámca 1.600,- Eur. Výška mesačnej splátky bola dojednaná minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Strany si v zmluve dojednali aj odplatu za úver v dohodnutej úrokovej sadzbe 24,00 % ročne, ktorá bola dojednaná ako fixná. V zmluve je uvedená i RPMN 26,83 %, odplata 24,00 %, priemerná RPMN 22,58 %. Splatnosť mesačnej splátky bola dojednaná na 10. deň v mesiaci. V rámci zmluvy bolo dojednané i poistenie, poplatok za poistenie činil 4,99 %. Úverový rámec bol poskytnutý na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Ďalej obsahom zmluvy bol záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. zmluvy, klient súhlasí s tým, aby banka poukázala peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach zmluvy. Podľa bodu 3.1. zmluvy dlžník je oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. V prípadoch použitia karty v prostredí internetu znáša dlžník všetky s tým spojené riziká. Podľa bodu 2.1. zmluvy, táto bola uzatvorená na dobu neurčitú. Podľa bodu 4.3. zmluvy, žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodne inak. Podľa bodu 7.1. zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/ku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená podľa písm. a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení

mimoriadnej splatnosti. Podľa bodu 7.2. zmluvy banka je oprávnená v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 7.4. zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

5. Žalobca predložil súdu tieto písomné listiny: zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 26.04.2017 spolu so spracovaním údajov podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení zo dňa 26.04.2017 včítane zistenia a zaznamenania požiadaviek a potrieb klienta, jeho skúseností a znalostí týkajúcich sa poskytovaných finančných služieb a finančnej situácie klienta s ohľadom na povahu finančných služieb a včítane informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, ďalej predložil výpis z úverového účtu žalovaného za obdobie od 27.04.2017 do 15.11.2017 s vyčíslením dlžnej čiastky ku dňu 15.11.2017 na sumu 1.836,33 Eur (istina 1.600,52 Eur, úroky, poistenie, ostatné 215,81 Eur a náklady 20,- Eur), potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade žalovaného zo dňa 13.02.2020, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.11.2017 včítane dôkazu o doručení, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 02.08.2017 spolu s dôkazom o doručovaní, a to pred mimoriadnym zosplatením úveru.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Na základe citovaných zákonných ustanovení nie sú žiadne pochybnosti, a žalobca to v konaní ani nenamietal, že právny vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t.j. že vzťah vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Hoci zmluva o úvere je v súlade s predpismi obchodného práva absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti, v spotrebiteľských vzťahoch prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, t.j. použijú sa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené vyplýva z

ustanovenia § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mohli použiť normy obchodného práva.

11. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj charakter, vzhľadom na charakter postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, táto podlieha právnemu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úveru tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f/ sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Vykonaným dokazovaním, mal súd preukázať, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľský záväzkový vzťah, kde žalobca a žalovaný mali uzatvorenú Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva“), ktorá bola uzatvorená medzi stranami dňa 26.04.2017. Žalobca uzatvoril zmluvu ako veriteľ, žalovaný ju uzatvoril ako dlžník. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na zmluve a žalovaný sa na základe zmluvy zaviazal žalobcovi vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi, keď odplata za revolvingový úver bola dojednaná vo výške úrokovej sadzby 24,00 % ročne, keď úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Súd podrobil zmluvu o revolvingovom úvere súdnej kontrole, hoci žalovaný žiadnu obranu nevzniesol. Súd zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, kde žalobca (banka) konal v rámci svojho podnikania a obchodnej činnosti, keď v rámci tohto svojho podnikania a obchodnej činnosti poskytol žalovanému ako fyzickej osobe revolvingový úver. Žalovaný pri uzatvorení zmluvného vzťahu nekonal v rámci svojho podnikania, preto má postavenie spotrebiteľa.

16. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný mal poskytnutý revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur za podmienok dojednaných v tejto zmluve. Žalobca poskytol revolvingový úver, ktorý je

nepochybne spotrebiteľským úverom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy a to na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Zmluva bola uzatvorená podľa bodu 2.1. na dobu neurčitú. V bode 1.5. zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar uvedený v základných podmienkach zmluvy. V čase uzatvorenia zmluvy aktuálna výška úverového rámca bola 1.600,- Eur. Žalovaný podľa bodu 4.3. zmluvy sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver splácať riadne a včas, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Výška mesačnej splátky bola dojednaná minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Cena tovaru bola pri prvom čerpaní revolvingového úveru 1.578,00 Eur, tovar bol dodaný žalovanému 26.04.2017, žalovaný vyčerpal revolvingový úver v prvej výške v sume 1.578,00 Eur. Zmluva obsahuje splatnosť mesačnej splátky vždy na 10. deň v mesiaci, v zmluve je uvedená RPMN 26,83 %, priemerná RPMN 22,58 %, bol dojednaný aj poplatok za poistenie 4,99 %. Revolvingový úver bol poskytnutý za dojednanú úrokovú sadzbu 24,00 % ročne, táto bola dojednaná ako fixná s tým, že odplata za revolvingový úver bola 24,00 %. Z hľadiska zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne § 9 ods. 2, spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky povinné obsahové náležitosti. Žalovaný v konaní nerozporoval, že za týchto zmluvne dojednaných podmienok, ktoré vyplývajú z obsahu zmluvy mu bol spotrebiteľský revolvingový úver poskytnutý. Napokon tieto uvedené skutočnosti vyplývajú z obsahu zmluvy, ktorá bola medzi veriteľom a dlžníkom uzatvorená v písomnej forme.

17. Žalovaný v konaní nepochybnil tvrdenie žalobcu, že počas doby trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 1.600,52 Eur tak, že túto sumu čerpal v čiastke 1.598,52 Eur výbermi hotovostí z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami poistenia vecí osobnej potreby a sumu 2,00 Eur vo forme poplatkov, ktoré boli žalovanému účtované v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Napokon tieto skutočnosti vyplývajú i z Potvrdenia ohľadne odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade žalovaného zo dňa 13.02.2020, ktoré potvrdenie na dôkaz v konaní predložil žalobca. Žalovaný vyčerpal finančné prostriedky v období od 27.04.2017 do 27.07.2017 v čiastke 1.598,52 Eur. Žalovaný túto skutočnosť v konaní nerozporoval.

18. Podľa skutkových tvrdení žalobcu v žalobe žalovaný porušil svoj zmluvný záväzok splácať úver v zmysle zmluvných dojednaní, konkrétne vyplývajúceho z bodu 4.3. zmluvy, kde sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodne inak. Napokon táto skutočnosť vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý žalovaný nerozporoval. Z uvedeného účtu ďalej vyplýva, že žalovaný mal povinnosť splácať revolvingový úver v sume 48,- Eur mesačne včítane poistenia a včítane úrokov. Výška splátky bola 48,- Eur mesačne. Prvá splátka bola predpísaná na úhradu dňa 10.05.2017, ďalšie mesačné splátky boli predpísané vždy so splatnosťou k 10. dňu príslušného mesiaca, keď splátky boli predpisované od 10.05.2017 do 10.11.2017, keď posledná splátka bola predpísaná dňa 10.11.2017. Ku dňu 15.11.2017 žalovaný dlhoval na zmluvu sumu 1.836,33 Eur, ktorá suma pozostávala z istiny 1.600,52 Eur, z úrokov, poistenia a ostatného 215,81 Eur a z nákladov spojených s pohľadávkou 20,- Eur.

19. Žalobca ďalej v žalobe tvrdil, že žalovaný uhradil do dnešného dňa len sumu 0,02 Eur, čo tiež preukazoval výpisom z predmetného účtu. Žalovaný ani toto tvrdenie žalobcu nerozporoval, nerozporoval, že doposiaľ na úver zaplatil len sumu 0,02 Eur, teda neuhradil ani prvú mesačnú splátku splatnú dňa 10.05.2017.

20. Nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas, žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 02.08.2017, ktorú odoslal na pošte na doručenie pre žalovaného dňa 07.08.2017 oznámil žalovanému, že napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok z úveru, žalovaný dlhuje na úver sumu 163,98 Eur (vrátane príslušenstva). Súčasne ho upozornil, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, banka bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru včítane príslušenstva. Žalovaný v konaní nerozporoval doručenie tejto výzvy. Na základe tejto výzvy žalovaný omeškané splátky neuhradil, ktorú skutočnosť súd tiež vyhodnotil za nespornú. Preto žalobca v zmysle zmluvných dojednaní oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.11.2017, ktoré žalovanému bolo doručené dňa 20.12.2017, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.11.2017. Tiež oznámil žalovanému, že jeho záväzok zo zmluvy je splatný v celom rozsahu ku dňu 16.11.2017 a vyčíslil ho na sumu 1.836,33 Eur. Túto sumu žiadal uhradiť na účet špecifikovaný v tomto

oznámení. Žalobca predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.11.2017, ako i predchádzajúcu výzvu pred zosplatením úveru zo dňa 02.08.2017, ako aj dôkazy o tom, že tieto listiny boli žalovanému doručované. Žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postupoval v súlade so zmluvnými dojednaniami uvedenými v bode 7.1. úverovej zmluvy podľa ktorého bodu, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, podľa písm. a/ banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

21. Žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru t.j. k predčasnému zosplateniu úveru tiež v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný úhradu nevykonával, keď toto tvrdenie žalobcu žalovaný v konaní tiež nerozporoval, nepredložil žiaden doklad o zaplatení.

22. Vykonaným dokazovaním súd ďalej mal v konaní za nesporné, ako súd už dôvodí vyššie, že žalovaný na revolvingový úver doposiaľ zaplatil žalobcovi len sumu 0,02 Eur, teda v zásade žiadnu sumu. Dlhuje tak žalobcovi na istine úveru celú čerpanú čiastku revolvingu 1.600,52 Eur (čerpal finančné prostriedky v sume 1.600,52 Eur). Súd z uvedených dôvodov preto žalobcovi prisúdil nárok na zaplatenie voči žalovanému istiny úveru v sume 1.600,52 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny.

23. Pokiaľ žalobca žiadal prisúdiť sumu 17,62 Eur z titulu dlžného poistného z úveru (časť poistného z mesačnej splátky splatnej k 10.05.2017 vo výške 2,38 Eur + poistné z mesačných splátok splatných k 10.06.2017 až 10.11.2017 spolu vo výške 15,24 Eur), tento nárok súd žalobcovi neprisúdil pre jeho neurčité dojednanie v zmluve.

24. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. V posudzovanej zmluve medzi stranami bol dojednaný síce poplatok za poistenie avšak v znení: „poplatok za poistenie: 4,99 %“. Takéto zmluvné dojednanie súd vyhodnotil za neurčité, keďže pre žalovaného ako spotrebiteľa z takéhoto dojednania nemohlo byť zrejmé, v akej výške sa zaviazal zaplatiť poplatok za poistenie. Neurčitosti tohto dojednania svedčí i tá skutočnosť, že výška tohto poplatku za poistenie podľa predpisov žalobcu sa rôzni, pri prvej splátke mal činiť 2,40 Eur, pri druhej splátke a nasledujúcich už 2,54 Eur, keď tieto skutočnosti vyplývajú len z úverového účtu žalovaného, zo samotnej zmluvy nevyplýva z akej sumy má činiť poplatok za poistenie 4,99 %. Spotrebiteľ tak nemohol z obsahu zmluvy byť uzročený, v akej výške bol dojednaný poplatok za poistenie, zo zmluvy navyše nevyplýva, že poplatok za poistenie 4,99 % bol dojednaný s mesačnej splátky. Na základe uvedeného potom súd toto dojednanie vyhodnocuje za neurčité, nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a tak za neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

27. Nakoľko obsah zmluvy v časti dojednania poplatku za poistenie možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy, neplatnou je predmetná zmluva len v časti dojednania poplatku za poistenie v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka. Ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu v tejto časti, na ktorú súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti. Z týchto dôvodov žalobca preto nemá nárok na zaplatenie sumy 17,62 Eur z titulu dlžného poistného z úveru. Preto súd žalobu žalobcu v tejto časti, teda v časti o zaplatenie sumy 17,62 Eur zamietol, a keďže žalobca nemá nárok na zaplatenie tejto sumy, žalobcovi z tejto sumy neprináležia ani úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 17.11.2017 do zaplatenia, keď aj v časti žalovaného príslušenstva z tejto sumy potom súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, keďže nepriznal nárok ani na zaplatenie istiny 17,62 Eur z titulu dlžného poistného z úveru.

28. Ďalej pokiaľ žalobca žiadal priznať i nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur, a to s odkazom na zmluvné dojednania v bode 7.2. zmluvy o úvere, ani tento nárok súd žalobcovi nepriznal, žalobu žalobcu i v tejto časti o zaplatenie týchto nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur zamietol.

29. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

30. Žalobca a žalovaný sa síce v zmluve dojednali v bode 7.2. na tej skutočnosti, že veriteľ v prípade omeškania dlžníka je oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie i nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak žalobca bol v konaní povinný preukázať tento nárok, keď v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno. Žalobca nepredložil v konaní žiaden dôkaz o reálnom vynaložení týchto nákladov, ktoré podľa žalobcu spočívali v poštových, administratívnych, personálnych nákladoch, nákladoch vynaložených na telefonický kontakt s klientom, nákladoch spojených so zasielaním SMS správ. Nepredložil žiaden dôkaz, že tieto náklady aj reálne vynaložil a v akej čiastke. Nepredložil žiaden preskúmateľný a reálnymi dôkazmi doložený výpočet týchto nákladov. Pre neunesenie dôkazného bremena preto potom súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie týchto nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur zamietol.

31. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednanú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

32. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

33. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

34. V zmluve o úvere strany zmluvy si dojednali aj úročenie úveru vo výške dojednanej úrokovej sadzby 24,00 % ročne. Úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Žalovaný sa v zmysle zmluvných dojednaní zaviazal platiť úroky vo výške dojednanej úrokovej sadzby 24,00 % ročne, ktoré boli zahrnuté v splátke úveru. Zahrnuté boli v splátke úveru popri istine úveru. Žalovaný nespĺňal riadne nielen istinu úveru, ale ani úroky, preto pokiaľ žalobca uplatnil žalobou i nárok na zaplatenie dlžných úrokov z úveru vyčíslených na sumu 198,19 Eur z mesačných splátok splatných za obdobie od 10.05.2017 až 10.11.2017, t.j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola vyhlásená ku dňu 16.11.2017, súd žalobcovi tento nárok na zaplatenie týchto dlžných úrokov z úveru vo výške 198,19 Eur ako dôvodný prisúdil, keď tento nárok vyplýva zo zmluvných dojednaní.

35. Na základe vyššie uvedeného potom žalobcovi celkovo prisúdil súd nárok na zaplatenie sumy 1.798,71 Eur (1.600,52 Eur na istine + 198,19 Eur na zmluvných úrokoch vyčíslených k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru = 1.798,71 Eur). Žalobu v časti o zaplatenie sumy 37,62 Eur (17,62 Eur z titulu dlžného poistného + 20,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky = 37,62 Eur) potom súd zamietol spolu so žalovaným príslušenstvom zo sumy dlžného poistného 17,62 Eur t.j. úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 17.11.2017 do zaplatenia.

36. Žalobca žalobou uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z dlžnej úverovej istiny t.j. zo sumy 1.600,52 Eur vo výške 24,00 % ročne od 17.11.2017 až do zaplatenia t.j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd po posúdení tohto nároku dospel k záveru, že žaloba žalobcu v tejto časti nie je dôvodná, v tejto časti súd žalobu žalobcu tiež zamietol.

37. V zmluve o úvere v bode 7.4 si strany dojednali, že ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

38. Nárok žalobcu na zaplataenie zmluvných úrokov vo výške 24,00 % ročne zo sumy 1.600,52 Eur od 17.11.2017 až do zaplataenia uplatnený žalobou súd zamietol. Zamietol ho z dôvodu, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí (uznesenie NS SR Sp.zn. 5Cdo 46/2020 zo dňa 26.10.2020). V predmetnom uznesení je ďalej uvedené: „Zosplataenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškания. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úroky rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie bez ohľadu na to, či k omeškанию dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky do zaplataenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny jeho postavenie - nie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškания, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splataenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškания, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroky, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. „Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj z uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplataenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplataených úrokov z omeškания, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody“.

39. Nakoľko dojednanie v bode 7.4. úverovej zmluvy je vzhľadom potom na tento právny záver v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nemôže byť na základe tohto ustanovenia uplatňované právo žalobcu na zaplataenie zmluvných úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru až do zaplataenia, keď žalobcovi patrí úrok len za také obdobie, v akom sa žalovaný ako dlžník zaviazal úver splácať veriteľovi. Žalobca však takto nárok nevyčíslil, nešpecifikoval, preto ho súd nemohol priznať.

40. Posledný nárok, ktorý žalobca uplatnil žalobou je nárok na zaplataenie úrokov z omeškания vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.816,33 Eur od 17.11.2017 až do zaplataenia. V tejto časti súd žalobu žalobcu posúdil za dôvodnú v časti. Žalobca má nárok na zaplataenie úrokov z omeškания vo výške 5,00 % ročne od 17.11.2017 do zaplataenia ale len zo sumy 1.798,71 Eur, nemá nárok na zaplataenie úrokov z omeškания ako súd už dôvodí v tomto rozsudku zo sumy 17,62 Eur vo výške 5,00 % ročne od 17.11.2017 do zaplataenia, nakoľko súd žalobu žalobcu v časti o zaplataenie sumy 17,62 Eur zamietol. Nakoľko nemá nárok na zaplataenie tejto sumy, nemá nárok ani na zaplataenie úrokov z omeškания z tejto sumy. V tej časti, v ktorej súd žalobcovi priznal nárok na zaplataenie úrokov z omeškания, na tieto žalobca má nárok podľa § 517 ods. 1 prvá veta a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškания v zmysle tohto ustanovenia je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškания s plnením peňažného dlhu. Žalovaný je preukázateľne v omeškání s úhradou sumy 1.798,71 Eur, preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplataenie z tejto sumy i požadovaných úrokov z omeškания.

41. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškání. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškания, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškания; výšku úrokov z omeškания a poplatku z omeškания ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je vyššie uvedené Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. V konaní mal úspech väčší žalobca než žalovaný, preto žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania pomerom úspechu a neúspechu vo veci. Tento predstavuje 96 % (1.798,71 Eur ÷ 1.836,33 Eur = 0,98 t.j. 98 %, 37,62 Eur ÷ 1.836,33 Eur = 0,02 t.j. 2 %, 98 % - 2 % = 96 %). Žalobca má preto nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 96 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, pričom v tomto uznesení bude ustálená výška trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).